

Věc C-580/23

**Shrnutí žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce podle čl. 98 odst. 1
jednacího řádu Soudního dvora**

Datum doručení:

21. září 2023

Předkládající soud:

Svea hovrätt, Patent- och marknadsöverdomstolen (Švédsko)

Datum předkládacího rozhodnutí:

20. září 2023

Žalobkyně:

Mio AB

Mio e-handel AB

Mio Försäljning AB

Žalovaná:

Galleri Mikael & Thomas Asplund Aktiebolag

Předmět původního řízení

Porušení autorského práva

Předmět a právní základ žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce

Žádost o výklad článků 2 až 4 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/29/ES ze dne 22. května 2001 o harmonizaci určitých aspektů autorského práva a práv s ním souvisejících v informační společnosti, podaná na základě článku 267 SFEU

Předběžné otázky

1. Jakým způsobem má být při posuzování toho, zda předmět užitého umění zasluhuje rozsáhlou ochranu autorským právem jakožto dílo ve smyslu článků 2 až 4 směrnice 2001/29/ES, provedeno zkoumání otázky, zda tento předmět odráží osobnost autora tím, že vyjadřuje jeho rozhodnutí učiněná na základě jeho tvůrčí svobody, a které faktory musí nebo by měly být zohledněny? V tomto ohledu jde zejména o to, zda má být zkoumání originality zaměřeno na faktory související s tvůrčím procesem a na autorovo vysvětlení konkrétních rozhodnutí, která učinil při tvorbě předmětu, nebo na faktory týkající se samotného předmětu a konečného výsledku tvůrčího procesu a na to, zda předmět sám o sobě vytváří umělecký dojem.

2. Jaký význam mají pro odpověď na první otázku a na otázku, zda předmět užitého umění odráží osobnost autora tím, že vyjadřuje jeho rozhodnutí učiněná na základě jeho tvůrčí svobody, skutečnosti, že

a) předmět sestává z prvků, které se vyskytují v obecných (průmyslových) vzorech?

b) předmět navazuje na dříve známý (průmyslový) vzor nebo na stávající trend v oblasti designu a představuje jeho variantu?

c) před vytvořením dotčeného předmětu nebo – nezávisle a bez znalosti toho, zda se jedná o předmět užitého umění, pro který je jakožto pro dílo požadována ochrana – po vytvoření dotčeného předmětu byl vytvořen shodný nebo podobný předmět?

3. Jakým způsobem by mělo být provedeno posouzení podobnosti – a jaká míra podobnosti je vyžadována – při zkoumání toho, zda se na předmět užitého umění, který údajně porušuje autorská práva, vztahuje ochrana díla a zda porušuje výlučné právo k dílu, které musí podle článků 2 až 4 směrnice 2001/29/ES náležet autorovi? V tomto ohledu jde zejména o to, zda by mělo být zkoumání zaměřeno na otázku, je-li dílo rozpoznatelné v předmětu, který údajně porušuje autorská práva, nebo zda předmět, který údajně porušuje autorská práva, vytváří stejný celkový dojem jako dílo, případně na jaké jiné aspekty by mělo být zkoumání zaměřeno.

4. Jaký význam má pro odpověď na třetí otázku a na otázku, zda se na předmět užitého umění, který údajně porušuje autorská práva, vztahuje ochrana díla a zda porušuje výlučné právo k dílu,

a) míra originality díla z hlediska rozsahu ochrany díla?

b) skutečnost, že dílo a předmět užitého umění, který údajně porušuje autorská práva, sestávají z prvků, které se vyskytují v obecných (průmyslových) vzorech nebo navazují na dříve známé (průmyslové) vzory nebo na stávající trend v oblasti designu a představují jejich varianty?

c) skutečnost, že před vytvořením díla nebo – nezávisle a bez jeho znalosti – po vytvoření tohoto díla byl vytvořen jiný shodný nebo podobný předmět?

Unijní právo

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/29/ES ze dne 22. května 2001 o harmonizaci určitých aspektů autorského práva a práv s ním souvisejících v informační společnosti, články 2 až 4

Uplatňovaná ustanovení vnitrostátního práva

Lagen (1960:729) om upphovsrätt till litterära och konstnärliga verk (zákon 1960:729 o autorském právu k literárním a uměleckým dílům)

Podle § 1 má osoba, která vytvořila literární nebo umělecké dílo, autorské právo k tomuto dílu bez ohledu na to, zda se jedná o

1. fiktivní nebo popisné vyjádření v psané nebo mluvené podobě,
2. počítačový program,
3. hudební nebo scénické dílo,
4. filmové dílo,
5. fotografické dílo či jiné výtvarné dílo,
6. architektonické dílo či dílo užitého umění, nebo
7. dílo vyjádřené jiným způsobem.

Podle odstavce 2 autorské právo s výhradou určitých omezení zahrnuje výlučné právo nakládat s dílem pořizováním rozmnoženin a jeho zpřístupněním veřejnosti v původní, nebo změněné formě, v překladu nebo po úpravě do jiné literární nebo umělecké formy nebo jinou technikou. Výroba rozmnoženin zahrnuje jakoukoli přímou nebo nepřímou, dočasnou nebo trvalou, částečnou nebo celkovou produkci díla jakýmikoliv prostředky a v jakékoliv formě. Dílo je zpřístupněno veřejnosti mimo jiné tehdy, je-li přenášeno veřejnosti nebo když jsou rozmnoženiny díla nabízeny k prodeji, pronájmu nebo zapůjčení nebo jinak distribuovány veřejnosti.

Podle § 53 písm. b) může soud pod hrozbou sankce zakázat osobě, která se dopouští jednání porušujícího autorské právo nebo se na něm podílí, aby v tomto jednání pokračovala.

Stručný popis skutkového stavu a původního řízení

- 1 Účastníky řízení jsou Galleri Mikael & Thomas Asplund Aktiebolag (dále jen „společnost Asplund“) na straně jedné a Mio AB, Mio e-handel AB a Mio Försäljning AB (společně dále jen „společnosti Mio“) na straně druhé. Společnost Asplund vyrábí a navrhuje různé interiérové dekorace a nábytek. Společnosti Mio se zabývají maloobchodním prodejem nábytku a bytových dekorací.
- 2 Sortiment společnosti Asplund zahrnuje jídelní stoly z nábytkové řady Palais Royal (dále jen „stoly Palais“), jejichž vyobrazení je níže.

- 3 Sortiment společností Mio zahrnuje jídelní stoly z nábytkové řady Cord (dále jen „stoly Cord“).
- 4 V říjnu 2021 podala společnost Asplund žalobu proti společnostem Mio k Patent- och marknadsdomstolen (patentový a obchodní soud, Švédsko) pro porušení autorských práv. V této věci společnost Asplund mimo jiné požadovala, aby patentový a obchodní soud pod hrozbou sankce zakázal společnostem Mio vyrábět, uvádět na trh nebo prodávat stoly Cord. Společnosti Mio žalobu podanou společností Asplund zpochybnily.
- 5 Patent- och marknadsdomstolen (patentový a obchodní soud) žalobě podané společností Asplund vyhověl. Rozhodl, že stoly Palais jsou chráněny autorským právem jako dílo užitého umění a že stoly Cord společností Mio porušují autorskoprávní ochranu stolů Palais.
- 6 Společnosti Mio podaly proti rozsudku patentového a obchodního soudu odvolání a požadovaly, aby Patent- och marknadsöverdomstolen (odvolací patentový a obchodní soud, Švédsko) žalobu podanou společností Asplund zamítl. V řízení

před Patent-och marknadsöverdomstolen (odvolací patentový a obchodní soud) vyvstaly otázky týkající se výkladu směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/29/ES ze dne 22. května 2001 o harmonizaci určitých aspektů autorského práva a práv s ním souvisejících v informační společnosti.

Hlavní argumenty účastnic řízení

- 7 Společnost Asplund tvrdila v podstatě následující. Stoly Palais jsou díly užitého umění a jakožto díla jsou chráněny autorským právem. Stoly Cord společnosti Mio vykazují výraznou podobnost se stoly Palais a spadají do oblasti ochrany, které požívají stoly Palais. Společnosti Mio tedy tím, že vyrobily kopie stolů Cord a zpřístupnily je veřejnosti, porušily autorská práva společnosti Asplund ke stolům Palais.
- 8 Společnosti Mio uvedly v podstatě následující. Stoly Palais nejsou chráněny autorským právem. Tyto stoly nejsou dostatečně originální, aby požívaly autorskoprávní ochrany. Vzhled stolů Palais lze z velké části přičíst funkčním a výrobně technickým důvodům. Stoly Palais jsou založeny na jednoduchých variacích obecných (průmyslových) vzorů a postrádají originalitu. Pokud se má za to, že stoly Palais mohou požívat autorskoprávní ochrany, rozsah ochrany je v každém případě omezený a velmi úzký vzhledem k omezené míře originality. Rozdíly mezi uvedenými stoly jsou dostatečné na to, aby stoly Cord nespadaly do oblasti jakékoli ochrany, které požívají stoly Palais. Stoly Cord v každém případě nejsou napodobeninami stolů Palais. Stoly Cord byly vyrobeny nezávisle společnostmi Mio, které se inspirovaly svými vlastními dřívějšími návrhy a mezinárodním trendem oblých tvarů a dřevěných sloupků nebo sloupků z jiných materiálů.

Stručné odůvodnění žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce

K otázce, zda předmět užitého umění má požadovanou originalitu, aby si zasloužil ochranu jakožto dílo

- 9 Projednávaná věc se týká předmětu užitého umění v podobě stolů. Klíčová otázka v projednávané věci zní, zda stoly Palais jakožto předmět užitého umění požívají autorskoprávní ochrany jako umělecká díla. Otázka, zda tyto stoly mají být chráněny jako díla ve smyslu směrnice 2001/29/ES, musí být zodpovězena na základě kritérií pro posouzení, která stanovil Soudní dvůr ve své judikatuře (viz rozsudek ze dne 12. září 2019, Cofemel, C-683/17, EU:C:2019:721, body 29 až 31 a 50, a rozsudek ze dne 11. června 2020, Brompton Bicycle, C-833/18, EU:C:2020:461, body 23 až 26 a 37).
- 10 Podle názoru Patent-och marknadsöverdomstolen (odvolací patentový a obchodní soud) však není jasné, jak by měly být závěry Soudního dvora týkající se originality díla, tedy toho, že předmět vyjadřuje rozhodnutí autora učiněná na základě jeho tvůrčí svobody, vykládány a uplatňovány. Přesněji řečeno, rozhodně

stále není jasné, jak by mělo být provedeno konkrétní posouzení otázky, zda předmět užitého umění odráží osobnost autora tím, že vyjadřuje jeho rozhodnutí učiněná na základě jeho tvůrčí svobody, a které faktory musí nebo by měly být zohledněny.

- 11 Jeden z výkladů by na straně jedné mohl znít tak, že postačuje, aby autor měl při tvorbě předmětu prostor a skutečně učinil různá rozhodnutí, aby tato rozhodnutí nebyla podmíněna technickými důvody, pravidly nebo omezeními a aby se tato rozhodnutí nějakým způsobem odrážela a byla vyjádřena v předmětu. Takto široký výklad by tedy v praxi vedl k tomu, že výchozím bodem pro posouzení by byl samotný tvůrčí proces a rozhodnutí, která autor v rámci tohoto procesu učinil. Vedl by rovněž k tomu, že v zásadě všechna rozhodnutí učiněná autorem v rámci tvůrčího procesu, která nejsou podmíněna technickými důvody, pravidly nebo omezeními, by byla považována za svobodná a tvůrčí.
- 12 Takový výklad založený na konkrétních rozhodnutích, která autor učinil při tvorbě předmětu, by mohl vést k tomu, že by se soud při zkoumání originality soustředil na tvůrčí proces a na to, že autor v rámci tohoto procesu učinil rozhodnutí, a nikoli na to, zda samotný předmět – nebo konečný výsledek tvůrčího procesu – skutečně vyjadřuje umělecké úsilí. Otázka, zda určitý předmět vykazuje dostatečnou originalitu, by se tak stala spíše věcí dokazování než věcí práva.
- 13 Pokud by byl výklad požadavku originality takto omezen, pravděpodobně by to vedlo k tomu, že na tvůrčí a svobodná rozhodnutí, která musí autor učinit a která musí předmět užitého umění vyjadřovat, by byly kladeny relativně nízké požadavky. Pak by hrozilo, že by autorskoprávní ochrana byla přiznána i předmětům, které by nezasluhovaly být kvalifikovány jako díla. Kromě toho by to mohlo vést k tomu, že by jako díla byly chráněny i jednoduché předměty, které původně nebyly vytvořeny s uměleckým záměrem nebo které v žádném případě nemají individuální uměleckou povahu.
- 14 Pokud by poměrně jednoduchý předmět, který může mít v mnoha případech vysokou obchodní hodnotu, získal velkorysou ochranu, kterou poskytuje autorské právo, hrozilo by riziko negativních důsledků pro hospodářskou soutěž a inovaci. Nízký požadavek na originalitu by rovněž přinášel riziko snížení dodržování autorských práv jako takových.
- 15 Dalším důsledkem nízkého požadavku na originalitu předmětů užitého umění je riziko oslabení významu ochrany (průmyslových) vzorů, která je méně velkorysá. V tomto ohledu si lze rovněž položit otázku, jak by nízký požadavek na originalitu předmětů užitého umění souvisel s požadavkem individuální povahy, který je nezbytný pro získání ochrany pro (průmyslové) vzory. Ačkoli autorské právo a právo (průmyslových) vzorů sledují různé cíle, úprava, podle níž (průmyslový) vzor, pokud není dostatečně individuální, aby získal ochranu jako (průmyslový) vzor, může požívat autorskoprávní ochrany jako dílo, patrně není rozumná ani žádoucí. Jak rozhodl Soudní dvůr, ačkoli lze ochranu (průmyslových) vzorů a ochranu spojenou s autorským právem přiznat kumulativně jednomu a těmž

předmětu užitého umění, připadá tato kumulace v úvahu pouze v určitých situacích (viz rozsudek ve věci Cofemel, bod 52). Příliš nízký požadavek na originalitu by však naopak mohl vést k tomu, že by předměty užitého umění mohly získat dvojí ochranu ve většině případů. Za takových okolností může vyvstát otázka, jakou funkci by měla plnit ochrana průmyslových vzorů v rámci unijního práva.

- 16 Na straně druhé, jiný výklad by mohl znít tak, že výchozím bodem pro posouzení toho, zda předmět užitého umění odráží osobnost autora tím, že vyjadřuje jeho svobodná a tvůrčí rozhodnutí, by mělo být dílo samotné; předmět sám o sobě musí odrážet osobnost autora a musí vykazovat určitou úroveň uměleckosti nebo vykazovat to, co bylo – přinejmenším v minulosti – mimo jiné ve Švédsku a v Německu označováno jako „originalita“. Posouzení provedené na základě uvedeného výkladu by mohlo vést k tomu, že předmět by musel mít určitou individuální povahu a být do určité míry jedinečný. Nebo, jinak řečeno, muselo by se jednat o předmět, který dosáhl určité úrovně nezávislosti a originality a který vyjadřuje jedinečnost autora.
- 17 Při takovém posuzování by tedy byl kladen důraz na to, zda předmět užitého umění sám o sobě vytváří v nějaké formě umělecký dojem. Výchozím bodem pro posouzení toho, zda by takový předmět měl být chráněn, by tedy byl samotný předmět, nikoli tvůrčí proces autora a rozhodnutí, která při tvorbě tohoto díla skutečně učinil. Otázka by měla znít, zda předmět sám o sobě je uměleckým výtvorem a zda vyjadřuje umělecké úsilí.
- 18 Při takovém posuzování – zejména pokud se jedná o předmět užitého umění – může být nezbytné, aby osoba, která uplatňuje výlučné právo, vysvětlila – a případně také doložila – jakými způsoby tento předmět vyjadřuje umělecké úsilí. V jednoznačných případech, kdy lze tyto prvky rozeznat pouhým pohledem na předmět, však může nastat situace, že vysvětlení ani důkazy nejsou vůbec zapotřebí.
- 19 Předmětem diskuse může být také to, zda při takovém posuzování existuje prostor pro uplatnění nějakého pomocného pravidla. Lze si například položit otázku, zda je z hlediska posuzování významné, že před vytvořením dotčeného předmětu nebo – nezávisle a bez jeho znalosti – po vytvoření tohoto předmětu byl vytvořen shodný nebo podobný předmět. Pro ilustraci lze uvést, že ve švédském právu se – přinejmenším v minulosti – uplatňovalo takzvané „kritérium duplicity“. Podle tohoto kritéria platilo, že pokud daný předmět mohl být nezávisle duplikován, nespĺňoval požadavek originality. Toto kritérium však samo o sobě neposkytovalo odpověď na otázku, zda byl požadavek originality splněn.
- 20 Při posuzování originality předmětu užitého umění může být rovněž vedena diskuse o významu skutečnosti, že tento předmět sestává z prvků, které se vyskytují v obecných (průmyslových) vzorech nebo že navazuje na dříve známé (průmyslové) vzory a představuje jejich prosté varianty. Podle názoru Patent-och marknadsöverdomstolen (odvolací patentový a obchodní soud) by sama o sobě

neměla existovat žádná překážka pro to, aby byl takový předmět užitého umění, který sestává z prvků obecných (průmyslových) vzorů, chráněn jako dílo. Pro získání autorskoprávní ochrany by naopak měla být rozhodující skutečnost, že tyto prvky (průmyslových) vzorů byly použity a spojeny takovým způsobem, že konečný výsledek zasluhuje autorskoprávní ochranu jako umělecké dílo. Avšak pokud jde o předměty užitého umění, je prostor pro uměleckou kreativitu založenou na známých prvcích (průmyslových) vzorů často omezenější. Jednoduché varianty dříve známých (průmyslových) vzorů brané jako výchozí bod proto mohou jen stěží vyjadřovat takové umělecké úsilí, které je nezbytné k tomu, aby byl určitý předmět chráněn jako dílo.

K otázce, zda dílo užitého umění porušuje výlučné právo k dílu

- 21 V projednávané věci vyvstala otázka, jak by mělo být provedeno zkoumání v rámci posuzování toho, zda se na určitý předmět, který údajně porušuje autorská práva, vztahuje výlučné právo k dílu, které má podle článků 2 až 4 směrnice 2001/29/ES náležet autorovi, a zda toto právo porušuje. V podstatě se jedná o to, jak by mělo být provedeno posouzení podobnosti mezi dílem a předmětem, který údajně porušuje autorská práva, a jaká podobnost je nezbytná pro to, aby takový předmět, který údajně porušuje autorská práva, mohl být považován za předmět, který porušuje práva k dílu.
- 22 Soudní dvůr rozhodl, že čl. 2 písm. c) směrnice 2001/29 musí být vykládán v tom smyslu, že výrobce zvukových záznamů se na základě svého výlučného práva udělit svolení nebo zakázat rozmnožování svého zvukového záznamu může bránit tomu, aby třetí osoba použila byť jen velmi krátký zvukový vzorek z jeho zvukového záznamu a začlenila ho do jiného zvukového záznamu, ledaže je do něj tento vzorek začleněn v pozměněné a při poslechu nerozpoznatelné podobě (viz rozsudek ze dne 29 července 2019, Pelham a další, C-476/17, EU:C:2019:624, bod 39).
- 23 Na základě rozhodnutí Soudního dvora v rozsudku ve věci Pelham a další lze mít za to, že k tomu, aby bylo možné učinit závěr, že došlo k porušení výlučného práva k dílu, které musí podle článků 2 až 4 směrnice 2001/29/ES náležet autorovi, je třeba zkoumat, zda je dílo v předmětu, který údajně porušuje autorská práva, rozpoznatelné. Pokud by tomu tak bylo, vyvstávají otázky, jak by mělo být toto posouzení provedeno a co přesně je nezbytné pro to, aby bylo dílo v předmětu, který údajně porušuje autorská práva, rozpoznatelné. Pokud naopak zkoumání na otázku, zda je dílo v předmětu, který údajně porušuje autorská práva, rozpoznatelné, zaměřeno být nemá, vyvstává namísto toho otázka, zda je třeba zkoumat to, vytváří-li předmět jiný celkový dojem než dílo, nebo na jaké jiné aspekty by se mělo zkoumání zaměřit.
- 24 V této souvislosti lze rovněž provést porovnání s pravidly, která platí v jiných oblastech práva duševního vlastnictví. V případě údajného porušení práva k (průmyslovému) vzoru Společenství je rozhodujícím faktorem to, zda (průmyslový) vzor, který tato práva údajně porušuje, působí odlišným celkovým

dojmem, či nikoli [viz čl. 10 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 6/2002 ze dne 12. prosince 2001 o (průmyslových) vzorech Společenství]. Pokud jde o ochranné známky, je naopak třeba posoudit pravděpodobnost záměny na straně veřejnosti globálně s přihlédnutím ke všem faktorům relevantním pro okolnosti dané věci (viz např. rozsudek ze dne 22. června 1999, Lloyd Schuhfabrik Meyer, C-342/97, EU:C:1999:323, bod 18). V tomto ohledu je třeba uvést, že relevantní právní akty jsou, pokud jde o rozsah příslušných výhradních práv, formulovány odlišně.

- 25 Pokud jde o rozsah ochrany díla, Soudní dvůr rozhodl, že ochrana poskytovaná článkem 2 směrnice 2001/29 musí být širokého rozsahu (rozsudek ze dne 16. července 2009, Infopaq International, C-5/08, EU:C:2009:465, body 40 až 43). Soudní dvůr dále rozhodl, že nic ve směrnici 2001/29 neumožňuje mít za to, že by širší ochrany byla závislá na případně rozdílných možnostech umělecké tvořivosti při realizaci různých kategorií děl (viz rozsudek ze dne 1. prosince 2011, Painer, C-145/10, EU:C:2011:798, bod 97). Soudní dvůr podotkl, že širší této ochrany nezávisí na stupni tvůrčí svobody autora, a tato ochrana tedy není menšího rozsahu než ochrana, které požívá každé dílo (viz rozsudek ve věci Cofemel, bod 35). Z těchto rozsudků však není zřejmé, zda se rozhodnutí Soudního dvora týkají významu originality pro rozsah ochrany díla, nebo zda, podle pojetí Patent-och marknadsöverdomstolen (odvolací patentový a obchodní soud), zakládají závěr, že různá díla chráněná autorským právem – fotografická díla, díla užitého umění a další druhy děl – by měla být posuzována a chráněna stejným způsobem.
- 26 V jiných oblastech práva duševního vlastnictví bylo jasně stanoveno, že rozlišovací způsobilost nebo individuální povaha mají z hlediska rozsahu ochrany význam. Soudní dvůr například uvedl, že nebezpečí záměny je tím vyšší, čím vyšší je rozlišovací způsobilost ochranné známky (viz např. rozsudek ze dne 11. listopadu 1997, SABEL v. Puma, Rudolf Dassler Sport, C-251/95, EU:C:1997:528, bod 24 a rozsudek ze dne 22. června 1999, Lloyd Schuhfabrik Meyer, C-342/97, EU:C:1999:323, bod 20). Kromě toho článek 10 nařízení o (průmyslových) vzorech Společenství stanoví, že při posuzování rozsahu ochrany je třeba brát ohled na stupeň volnosti původce vzoru při vývoji jeho (průmyslového) vzoru. Podle článku 6 se tentýž faktor bere v úvahu při posuzování individuální povahy vzoru. Otázka je, zda se tento přístup – vazba mezi rozlišovací způsobilostí nebo individuální povahou na straně jedné a rozsahem ochrany na straně druhé – použije stejným způsobem i v otázkách autorského práva, pokud jde o originalitu díla a rozsah ochrany, která je mu poskytována.
- 27 Úprava, podle níž má míra originality význam pro rozsah ochrany, se podle názoru Patent-och marknadsöverdomstolen (odvolací patentový a obchodní soud) jeví jako vhodná. Čím originálnější – nebo jedinečnější a umělecky osobitější – dílo je, tím většího rozsahu ochrany by mělo požívat.

- 28 Při posuzování rozsahu ochrany díla vyvstává rovněž otázka, jaký význam má skutečnost, že před vytvořením díla nebo – nezávisle a bez jeho znalosti – po vytvoření tohoto díla byl vytvořen jiný podobný předmět.
- 29 Stejně jako pro posouzení toho, zda určitý předmět užitého umění zasluhuje ochranu jako dílo, si lze položit také otázku, jaký význam má pro posouzení porušení práv a pro posouzení rozsahu ochrany skutečnost, že dílo a předmět, který údajně porušuje autorská práva, sestávají z prvků, které se vyskytují v obecných (průmyslových) vzorech nebo které navazují na stávající trend v oblasti designu a představují jeho jednoduché varianty.

PRACOVNÍ DOKUMENT